

การศึกษาความร่วมมือด้วยการจัดทำความตกลงการค้าเสรี

(Closer Economic Partnership: CEP) ไทย-นิวซีแลนด์

1. บทนำ

ในการประชุมผู้นำเอเปคที่กรุงเทพฯเมื่อเดือนตุลาคมปีที่แล้ว นายกรัฐมนตรีไทยและนิวซีแลนด์ตกลงกันให้มีการทำการศึกษา ร่วมในการจัดทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างทั้งสองประเทศ และเริ่มการเจรจา หลังจากการศึกษาเสร็จสิ้นโดยมีจุดมุ่งหมายให้การเจรจาเสร็จสิ้นก่อนการประชุมผู้นำเอเปคที่ประเทศชิลี

การตัดสินใจนี้สะท้อนความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจอันดีและความพยายามระหว่างทั้งสองประเทศในการสร้างความสัมพันธ์ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่ทั้งสองฝ่าย การศึกษานี้ประเมินผลประโยชน์ทางยุทธศาสตร์ที่จะได้รับการทำข้อตกลงการค้าเสรีโดยศึกษาหลักการและจุดมุ่งหมายของแต่ละประเด็นที่น่าจะมีการหารือในกระบวนการเจรจา

ความตกลงเขตการค้าเสรีระหว่างทั้งสองประเทศครอบคลุมการค้าสินค้า และประเด็นอื่นๆที่ขยายและเพิ่มความสัมพันธ์ทางการค้า การลงทุนและความร่วมมือระหว่างทั้งสองประเทศ เช่นเรื่อง การค้าบริการ มาตรฐานสุขอนามัย นโยบายการแข่งขัน การจัดซื้อจัดจ้างของรัฐบาล พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์ มาตรฐานแรงงานและสิ่งแวดล้อมและการถ่ายทอดเทคโนโลยี เป็นต้น

การจัดทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างทั้งสองประเทศจะช่วยพัฒนาจุดมุ่งหมายของนโยบายการค้าและการพัฒนาทางเศรษฐกิจของไทยและนิวซีแลนด์ นอกเหนือไปจากการเปิดการค้าเสรีในระดับองค์การการค้าโลก เอเปค และ AFTA/CER ซึ่งช่วยเปิดโอกาสให้ทั้งสองประเทศได้รับประโยชน์จากการเปิดการค้าเสรีในระดับทวิภาคีที่มีความรวดเร็วมากขึ้น

2. ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-นิวซีแลนด์

ไทยและนิวซีแลนด์มีความสัมพันธ์ทางการเมืองและเศรษฐกิจที่มั่นคงและใกล้ชิด โดยมีการแต่งตั้งผู้แทนโดยตรงในปี 1956 ทั้งสองประเทศมีแนวความคิดที่สอดคล้องกันในเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ และความมั่นคงในระดับภูมิภาคและมีการร่วมมือกันตั้งแต่ช่วงทศวรรษ 1950 ในประเด็น ตีมีร์ตะวันออก และ ออฟกานิสถาน นอกจากนี้ไทยและนิวซีแลนด์เป็นสมาชิกเอเปค และองค์การการค้าโลก โดยที่ทั้งสองประเทศเป็นสมาชิกกลุ่มเคร็นส์ ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศผู้ส่งออกสินค้าเกษตร ในฐานะที่เป็นประเทศคู่เจรจาของอาเซียน นิวซีแลนด์รักษาความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับไทยในประเด็นระดับภูมิภาคและเข้าร่วมในการประชุมระดับภูมิภาคอาเซียน (ASEAN Regional Forum)

นอกเหนือไปจากข้อตกลงทางการค้าระหว่างทั้งสองประเทศที่ลงนามในปี 1981 ไทยและนิวซีแลนด์มีข้อตกลงทวิภาคีที่ครอบคลุมการบริการสายการบินและการหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้ำซ้อน ตั้งแต่ปี 1997 ทั้งสองประเทศได้มีการหารือทางในเรื่องประเด็นเศรษฐกิจอย่างเป็นทางการเป็นประจำ รวมทั้งในขณะนี้ทั้งสองประเทศกำลังเจรจากันเรื่องโครงการ Working Holiday ซึ่งข้อตกลงนี้จะเปิดโอกาสให้เยาวชนไทยและนิวซีแลนด์มีโอกาสได้รับประสบการณ์จากอีกประเทศหนึ่งทั้งในเรื่องของวัฒนธรรม โดยจะเสริมสร้าง

ความเข้าใจระหว่างทั้งสองประเทศ โครงการนี้น่าจะได้รับความเห็นชอบช่วงกลางปีหน้า

การเจรจาเพื่อการทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างไทยและนิวซีแลนด์แสดงให้เห็นถึงความสำคัญขอ ความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างทั้งสองประเทศ เป็นสัญญาณความก้าวหน้าที่มีความสำคัญในความสัมพันธ์ระห ัวทั้งสองประเทศ และความตั้งใจที่จะพัฒนาความเชื่อมโยงในระดับภูมิภาค ซึ่งผลที่คาดว่าจะได้รับจะขยายไปสู่ เรื่องความสัมพันธ์ทางสังคม และวัฒนธรรมที่มากกว่าเพียงเรื่องของเศรษฐกิจ

3. ไทย-นิวซีแลนด์ ในเวทีระดับภูมิภาคและพหุภาคี

ไทยและนิวซีแลนด์เป็นประเทศที่มีบทบาทสำคัญในการเปิดการค้าเสรีและการปฏิรูปเศรษฐกิจใน ระดับภูมิภาคและระดับโลก ความสอดคล้องและความเข้าใจของทั้งสองประเทศที่พัฒนามาในกรอบ ความสัมพันธ์ AFTA/CER เอเปคและ องค์การการค้าโลก จะมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการเจรจาความต กลงการค้าเสรีระหว่างทั้งสองประเทศ ในขณะเดียวกันทั้งสองประเทศมีความตั้งใจที่จะให้ข้อตกลงสนับสนุน แทนที่จะขัดขวางการเปิดการค้าเสรีในระดับพหุภาคี ทั้งนี้ จากการที่มีการขยายตัวของข้อตกลงการค้าเสรีใน ระดับทวิภาคีและพหุภาคีในเอเชีย การจัดทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างทั้งสองประเทศค้ำประกันถึงความ สอดคล้องกับโครงสร้างและข้อกำหนดของข้อตกลงอื่นๆที่ทั้งสองประเทศเป็นภาคีเป็นสำคัญ ใน ขณะเดียวกันเป็นโอกาสที่ทั้งสองประเทศจะศึกษารูปแบบการทำข้อตกลงใหม่ๆ และทำให้ข้อตกลงเขต การค้าเสรี เป็นแบบอย่างที่ดีต่อประเทศอื่นต่อไป

4. สภาพทางเศรษฐกิจ

ไทย

สถานะทางเศรษฐกิจ

ก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี 1997 ไทยเป็นประเทศที่มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูงมาก ประเทศหนึ่งในเอเชีย ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากการกระตุ้นการส่งออกในช่วงปี 1985 ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะเป็น ประเทศแรกที่เผชิญกับวิกฤตทางเศรษฐกิจ แต่ไทยสามารถปรับตัวและฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็ว อันเป็นผลมาจาก ความต้องการที่เพิ่มขึ้นทั้งภายในและภายนอกประเทศ ซึ่งเห็นได้จาก GDP ในปี 2003 ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.3 มากกว่าที่ได้มีการคาดการณ์ไว้ นอกจากนี้ รัฐบาลได้มีมาตรการใหม่ ๆ เพื่อรองรับภาคอสังหาริมทรัพย์ และ นโยบายเพิ่มกำลังซื้อของคนในประเทศ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

ในช่วง 30 ปี ที่ผ่านมาก ไทยได้ปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจจากประเทศที่มีพื้นฐานการผลิตส ใหญ่เป็นเกษตรกรรม มาเป็นประเทศที่มีการผลิตทางอุตสาหกรรมมากขึ้น โดยเริ่มจากอุตสาหกรรมที่เน้นการ แรงงานเป็นหลัก ได้แก่ เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องจักร และชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ ซึ่งปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมของไทยมีสัดส่วนร้อยละ 43.7 ของ GDP

ในภาคบริการมีมูลค่ามากกว่า 15 พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2002 คิดเป็นร้อยละ 45 ของ

GDP โดยการส่งออก-ค่าปลีกมีมูลค่าสูงเป็นอันดับแรก ตามด้วยการขนส่งและการสื่อสาร

ในช่วงปีที่ผ่านมาเศรษฐกิจของไทยยังคงเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยปัจจัยหลักที่สำคัญได้แก่ การขยายของการส่งออก โดยในปี 2003 การส่งออกมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 12 จากการเพิ่มขึ้นของการบริโภคภาคเอกชน อันเป็นผลมาจากอัตราดอกเบี้ยที่ลดต่ำลง และในอนาคตคาดว่าเศรษฐกิจของไทยจะมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น ทั้งจากปัจจัยภายในและภายนอก การส่งออกจะมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่น การบริโภคที่มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้รัฐบาลได้วางมาตรการเพื่อรองรับการขยายตัว และกระตุ้นให้มีการลงทุนของภาคเอกชน ซึ่งถือเป็นมิติใหม่ของเศรษฐกิจไทยด้วย

มูลค่าการค้าและแนวโน้ม

การส่งออกของไทย ในปี 2003 มีมูลค่า 75 พันล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 9 จากปีก่อนหน้า โดยตลาดสำคัญของไทยได้แก่ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และจีน โครงสร้างการส่งออกของไทยประกอบด้วย สินค้าอุตสาหกรรม ร้อยละ 76.48 และสินค้าเกษตรกรรมและเกษตรแปรรูป ร้อยละ 18.4 สินค้านำเข้าของไทย ประกอบด้วยสินประเภทเครื่องจักรร้อยละ 44.8 สินค้าบริโภคร้อยละ 8.3 และเชื้อเพลิงและแร่ธาตुर้อยละ 11.8

การส่งออกภาคบริการในปี 2002 มีมูลค่า 16.4 พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ โดยการท่องเที่ยวคิดเป็นร้อยละ 54.3 การขนส่งผู้โดยสารร้อยละ 17.7 การขนส่งสินค้าน้อยละ 4.7 และการก่อสร้างร้อยละ 2.3 การนำเข้าภาคบริการมีมูลค่า 10.7 พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ โดยการท่องเที่ยวคิดเป็นร้อยละ 34.3 ค่าลิขสิทธิ์ร้อยละ 9 การขนส่งสินค้าน้อยละ 8.2 และการขนส่งผู้โดยสารร้อยละ 4.8

สินค้าส่งออกและนำเข้าที่สำคัญของไทย

สินค้าส่งออกที่สำคัญของไทยได้แก่ คอมพิวเตอร์และชิ้นส่วน แผงวงจรรีเลย์อิเล็กทรอนิกส์ รถยนต์และชิ้นส่วน ยา อัญมณีและเครื่องประดับ

สินค้านำเข้าที่สำคัญของไทย ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้าและชิ้นส่วน เครื่องจักร น้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์ และแผงวงจรรีเลย์อิเล็กทรอนิกส์

นิวิซีแลนด์

สถานะทางเศรษฐกิจ

นิวิซีแลนด์มีสถานะทางเศรษฐกิจที่มั่นคงในช่วงปี 1950-1960 อย่างไรก็ตามในช่วงทศวรรษ 1970 ส่งออกสินค้า โดยเฉพาะสินค้าเกษตรของนิวิซีแลนด์ทำได้ยากขึ้น เนื่องจากการเข้าสู่ตลาดโลกทำได้ยากขึ้น ในปี 1984 รัฐบาลได้เปลี่ยนนโยบายมาเน้นการลดอัตราเงินเพื่อและสร้างสภาพทางคลั่งที่มั่นคง รวมถึงการเปิดตลาดให้สินค้าจากตลาดโลกเข้ามาแข่งขันกับสินค้านิวิซีแลนด์ได้โดยไม่มีการแทรกแซงจากรัฐบาล ซึ่งผลทำให้เศรษฐกิจของนิวิซีแลนด์ฟื้นตัวและขยายตัวเพิ่มขึ้น ในช่วงทศวรรษที่ 1990 นิวิซีแลนด์มีการขยายตัวของ GDP เพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากเฉลี่ยปีละร้อยละ 2.7 เป็นเฉลี่ยปีละมากกว่าร้อยละ 3 ตั้งแต่ปี 1999 และขยายตัวเป็นร้อยละ 4 ในช่วงปี 2002-2003 การขยายตัวในช่วงนี้เป็นผลจากการขยายตัวของผลผลิตทาง

การเกษตร ราคาสินค้าที่เพิ่มสูงขึ้น อัตราแลกเปลี่ยนที่แข่งขันได้ และตลาดแรงงานที่มีคุณภาพ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา นิวซีแลนด์มีการเติบโตที่ดีในภาคบริการ โดยภาคบริการมีส่วนคิดเป็น 2/3 ของ GDP ธุรกิจที่มีการเติบโตสูง ได้แก่ การขนส่งและการสื่อสาร ขณะที่ธุรกิจการท่องเที่ยวและการศึกษา แหล่งรายได้จากต่างประเทศที่สำคัญ

ในภาคอุตสาหกรรม นิวซีแลนด์มีผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 31 และอัตราการว่างงานลดลง การค้าที่เพิ่มก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 8 ต่อปีตั้งแต่ปี 1990 ภาคกรรมกรของนิวซีแลนด์ มีสัดส่วนร้อยละ 4.9 ของ GDP สินค้าเกษตรที่สำคัญได้แก่ ผลิตภัณฑ์นม เนื้อสัตว์ ขนแกะ แอปเปิ้ล กีวี หัวหอม และผักแปรรูป นอกจากนี้ นิวซีแลนด์ยังมีการส่งออกแร่เชื้อเพลิงธรรมชาติ โดยมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์ป่าไม้ เหมืองแร่และประมง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.7 ของ GDP หรือร้อยละ 18 ของมูลค่าการส่งออก

มูลค่าการค้าและแนวโน้ม

นิวซีแลนด์มีพื้นฐานทางการค้าขึ้นอยู่กับการค้าระหว่างประเทศ การส่งออกของนิวซีแลนด์มีมูลค่า 1.1 พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 34 ของ GDP ทั้งนี้การส่งออกของนิวซีแลนด์ มีสัดส่วนร้อยละ 0.22 ของการส่งออกโลก และการนำเข้ามีสัดส่วนร้อยละ 0.23 ของการนำเข้าโลก อย่างไรก็ตามสินค้าของนิวซีแลนด์กลับมีบทบาทในตลาดโลกค่อนข้างสูง เช่น ผลิตภัณฑ์นมและเนื้อแกะ

ภาคกรรมกรของนิวซีแลนด์คิดเป็นร้อยละ 51 ของการส่งออก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสินค้าจำพวกเนื้อแกะ เนื้อวัว และผลิตภัณฑ์นม ตลาดหลักของนิวซีแลนด์ ได้แก่ ออสเตรเลีย สหภาพยุโรป และสหรัฐอเมริกา ขณะเดียวกัน นิวซีแลนด์มีการนำเข้าหลักจาก ออสเตรเลีย สหภาพยุโรป และสหรัฐอเมริกา โดยปี 2003 การนำเข้าของนิวซีแลนด์มีมูลค่า 16.8 พันล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออกและนำเข้าที่สำคัญของนิวซีแลนด์

นิวซีแลนด์มีความได้เปรียบในการส่งออกสินค้าด้านทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเน้นในด้านกรรมกร การทำสวน ป่าไม้และประมง สินค้ากรรมกรส่งออกที่สำคัญของนิวซีแลนด์ ได้แก่ เนื้อแกะ เนื้อวัว ผลิตภัณฑ์นม ขนแกะ หนังสัตว์ ผักและผลไม้ สินค้าส่งออกอื่นๆ ที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้า (ตู้เย็น ตู้แช่แข็ง เครื่องล้างจาน) น้ำมันดิบ อาหารทะเล แผงวงจรไฟฟ้า อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม

นิวซีแลนด์มีการนำเข้ายานยนต์ น้ำมันดิบและปิโตรเลียมสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.3, 6.1 และ 3.3 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีการนำเข้าเครื่องใช้ไฟฟ้า พาหนะขนาดใหญ่ เครื่องบิน เครื่องมือทางการแพทย์ และชิ้นส่วนยานยนต์

5. การค้าระหว่างไทย-นิวซีแลนด์

ไทยและนิวซีแลนด์ มีมูลค่าการค้าสินค้าคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 80 ของมูลค่าการค้ารวม ซึ่งสินค้าไทยส่งออกป็นิวซีแลนด์ที่สำคัญจะเป็นสินค้าอุตสาหกรรม เช่น รถยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์ เครื่องจักร พลาสติก และอาหารทะเลแปรรูป ส่วนสินค้านิวซีแลนด์ที่ส่งออกมายังไทยเป็นสินค้าเกษตรและอาหารแปรรูป เช่น ผลิตภัณฑ์นม ธัญพืช ไม้ ผักและผลไม้ จากพื้นฐานโครงสร้างทางเศรษฐกิจของทั้ง 2 ประเทศ นิวซีแลนด์จะเน้นในการส่งออกสินค้าขั้นต้นและสินค้าขั้นกลางเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่ไทยจะเน้นสินค้าอุตสาหกรรม ในด้านสินค้าเกษตรไทยมีสินค้าส่งออกหลัก ได้แก่ น้ำตาล ข้าว ไม้และผลไม้อบแห้ง ส่วนนิวซีแลนด์จะเน้นการส่งออกผลิตภัณฑ์นม เนื้อสัตว์ ผลไม้เมืองหนาวและผัก

การส่งออกของไทยไปนิวซีแลนด์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 1998 ยกเว้นในปี 2000 ที่การส่งออกลดลงร้อยละ 2 การส่งออกเฉลี่ยระหว่างปี 1998-2003 มีมูลค่า 229.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยในปี 2003 มีมูลค่าสูงถึง 334.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐหรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 28 สำหรับการส่งออกของนิวซีแลนด์มาไทยก็มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกัน ในปี 2003 การส่งออกของนิวซีแลนด์มาไทยมีมูลค่ารวม 211 ล้านดอลลาร์สหรัฐหรือคิดเป็นอัตราการเติบโตร้อยละ 16 ปัจจุบันนิวซีแลนด์เป็นตลาดส่งออกลำดับที่ 38 และแหล่งนำเข้าเป็นลำดับที่ 37 ของไทย โดยตั้งแต่ปี 1999 ไทยเกินดุลการค้ากับนิวซีแลนด์อย่างต่อเนื่อง

6. นโยบายภาษี

อัตรากาซีเฉลี่ยของไทยขณะนี้อยู่ที่ร้อยละ 17.24 โดยสินค้าเกษตรกรรมจะมีอัตรากาซีเฉลี่ยร้อยละ 39.7 และสินค้าอุตสาหกรรมร้อยละ 13.88 ในปี 2003 ไทยมีโควตาภาษีสำหรับสินค้าจำนวน 23 รายการครอบคลุมร้อยละ 1 ของสินค้าทั้งหมด โดยประมาณร้อยละ 60 ของอัตรากาซีนอกโควตาเป็นการเก็บภาษีศุลกากร

สำหรับนิวซีแลนด์ร้อยละ 95 ของสินค้านำเข้าจะได้รับการยกเว้นภาษี ส่วนอัตรากาซีปกติของนิวซีแลนด์จะอยู่ระหว่างร้อยละ 5-7 ยกเว้นในบางอุตสาหกรรมที่ยังคงมีอัตรากาซีที่สูง เช่น เสื้อผ้าและรองเท้า (ร้อยละ 19) นอกจากนี้นิวซีแลนด์จะมีการทบทวนอัตรากาซีที่จะมีการใช้ในปี 2005 ซึ่งจะมีการปรับลดอัตรากาซีสำหรับสินค้าที่มีภาษีร้อยละ 12.5 หรือต่ำกว่า ลงเหลือร้อยละ 5 ภายใน 1 มกราคม 2008 สำหรับสินค้าอัตรากาซีสูงระหว่างร้อยละ 17-19 จะลดลงเหลือร้อยละ 10 ภายใน 1 กรกฎาคม 2009 และการจัดเก็บภาษีตามราคาจะเปลี่ยนเป็นการเก็บภาษีตามสภาพ สำหรับสินค้าที่มีภาษีร้อยละ 5 หรือต่ำกว่า ยังคงอัตรากาซีเช่นเดิม

7. อุตสาหกรรมที่สำคัญ

อุตสาหกรรมรถยนต์

อุตสาหกรรมรถยนต์และชิ้นส่วนเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญเป็นลำดับต้นๆของไทย ตั้งแต่อดีตรัฐบาลไทยพยายามที่จะสร้างประเทศไทยให้เป็นแหล่งผลิตรถยนต์ที่สำคัญของเอเชียโดยเริ่มจากการใช้นโยบายการผลิตเพื่อการทดแทนการนำเข้า แต่ต่อมาได้ปรับเปลี่ยนเป็นการผลิตเพื่อการส่งออกในช่วงปลายปี 1985

ในแต่ละปีการส่งออกรถยนต์ของไทยไปยังนิวซีแลนด์ทำรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศเกือบ 100 ; เหรียญสหรัฐฯ โดยภายในกลุ่มสินค้ารถยนต์และชิ้นส่วนมีรถกระบะ และรถจี๊ป เป็นสินค้าส่งออกหลัก ในช่วงสองปีที่ผ่านมามูลค่าการส่งออกของสินค้าทั้งสองชนิดเพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก ในปีที่ผ่านมามีมูลค่าถึง 65.1 ล้านเหรียญสหรัฐ โดยไทยมีส่วนแบ่งในตลาดนิวซีแลนด์สูงถึงร้อยละ 30

ภาชีนำเข้าสินค้ารถยนต์และชิ้นส่วนของนิวซีแลนด์ค่อนข้างสูง คืออยู่ระหว่างร้อยละ 0-17.5 ภาชีส่วนใหญ่จะจัดเก็บกับสินค้าชิ้นส่วนรถยนต์ หม้อน้ำ และท่อไอเสีย เป็นต้น ในขณะที่ภาชีรถยนต์จะต่ำกว่า จึงทำให้มูลค่าการส่งออกรถยนต์ของไทยไปยังนิวซีแลนด์สูงกว่าเมื่อเทียบกับมูลค่าการส่งออกชิ้นส่วน ซึ่งการลดภาชีภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีจะทำให้ประเทศไทยสามารถมีส่วนแบ่งตลาดได้มากขึ้นในส่วนของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์

นิวซีแลนด์เริ่มให้ความสนใจในอุตสาหกรรมนี้เพิ่มมากขึ้น โดยในปี 2003 นิวซีแลนด์มีมูลค่าการส่งออกในอุตสาหกรรมประเภทนี้ถึง 120 ล้านเหรียญสหรัฐ สินค้าส่งออกที่สำคัญของนิวซีแลนด์ คือ ยางรถยนต์ ท่อไอเสีย และชิ้นส่วนอื่น ๆ ขณะที่ไทยยังคงมีภาชีนำเข้าสินค้าชิ้นส่วนที่สูงประมาณร้อยละ 10-42

เครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องจักรกล

มูลค่าการส่งออกสินค้ากลุ่มนี้ไปยังนิวซีแลนด์เพิ่มขึ้นอย่างมากในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ตัวอย่างเช่นการส่งออกตู้เย็นเพิ่มขึ้นจาก 213,762 เหรียญสหรัฐในปี 2000 มีมูลค่าสูงกว่า 1 ล้านเหรียญสหรัฐในปี 2003 สำหรับการส่งออกเครื่องสำหรับอัดอากาศ (Compressor) ของตู้เย็น และเครื่องปรับอากาศ มีมูลค่าเพิ่มมากกว่าร้อยละ 150 จากปี 2000-2003 ทั้งนี้การที่สินค้าของไทยมีส่วนแบ่งในตลาดในระดับสูงและเพิ่มขึ้นในช่วงเวลาที่ผ่านมาซึ่งแสดงถึงความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งความต้องการในอุตสาหกรรมนี้ในนิวซีแลนด์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน

ภาชีของนิวซีแลนด์ในสินค้ากลุ่มนี้มีตั้งแต่ ร้อยละ 0-10 ซึ่งประมาณร้อยละ 50 ของสินค้าส่งออกของไทยไปยังตลาดนิวซีแลนด์ไม่มีการเก็บภาชีนำเข้าอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามการลดภาชีภายใต้โครงสร้างความตกลงการค้าเสรี จะกระตุ้นการค้าในกลุ่มสินค้านี้และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของสินค้าไทยในตลาดนิวซีแลนด์ต่อไป

นิวซีแลนด์เป็นประเทศที่มีศักยภาพในการส่งออกในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและเครื่องจักรกลในสินค้าเช่นเดียวกัน ซึ่งปัจจุบันผู้ส่งออกนิวซีแลนด์ยังคงประสบกับอัตราภาชีนำเข้าของไทย เช่น ตู้เย็น ตู้แช่แข็ง เครื่องล้างจาน และเครื่องซักผ้า มีอัตราภาชีนำเข้าอยู่ระหว่างร้อยละ 20-30

ผลิตภัณฑ์พลาสติก

ผลิตภัณฑ์พลาสติกเป็นสินค้าส่งออกอีกกลุ่มหนึ่งของไทยที่มีศักยภาพที่จะขยายตลาดไปยังนิวซีแลนด์ในอนาคต มูลค่าการส่งออกของสินค้ากลุ่มนี้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 13 ล้านเหรียญสหรัฐในปี 2000 เป็น 20 ล้านเหรียญสหรัฐในปี 2003 อย่างไรก็ตามส่วนแบ่งตลาดของไทยยังคงน้อยคือประมาณร้อยละ 3.7 ของการนำเข้าผลิตภัณฑ์พลาสติกทั้งหมดของนิวซีแลนด์

อัตราภาษีนำเข้าผลิตภัณฑ์พลาสติกของนิวซีแลนด์นั้นอยู่ในระดับปานกลางตั้งแต่ ร้อยละ 0 ถึงร้อยละ 7 แต่สินค้าเครื่องนุ่งห่มที่ทำจากพลาสติก เช่น เสื้อหนาว เสื้อแจ็กเก็ต มีภาษีสูงถึงร้อยละ 19

ขณะเดียวกันนิวซีแลนด์มีการส่งออกวัสดุพลาสติกมาไทยเช่นกัน โดยในปี 2003 มีมูลค่าสูงถึง 6.3 ลี เหรียญสหรัฐ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบรรจุภัณฑ์พลาสติก ภาษีนำเข้าของไทยอยู่ระหว่างร้อยละ 5-30

ทั้งสองประเทศจะได้รับประโยชน์จากการลดและยกเลิกการเก็บภาษีภายใต้ความตกลงการค้าเสรี รวมทั้งได้รับประโยชน์จากการลดต้นทุนในการผลิตอีกด้วย

เหล็ก

ในปัจจุบันเหล็กเป็นสินค้าสำคัญรายการหนึ่งที่ไทยส่งออกไปยังนิวซีแลนด์มีมูลค่าการส่งออกเฉลี่ยปีละ ประมาณ 6 ล้านเหรียญสหรัฐ ในช่วงปี 2000-2003 มูลค่าการส่งออกและส่วนแบ่งในตลาดโดยทั่วไปเพิ่มขึ้น เช่นการส่งออกเหล็กแท่ง (bars and rods) เพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 20 รวมทั้งการส่งออกเหล็กที่ไม่มีอัลลอยมี มูลค่าเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 100 ถึงแม้ไทยจะมีมูลค่าการส่งออกสูงขึ้น แต่ส่วนแบ่งในตลาดน้อยเมื่อเทียบกับ ประเทศคู่แข่งอื่นๆ ขณะที่นิวซีแลนด์มีความต้องการนำเข้าอุตสาหกรรมนี้เพิ่มมากขึ้น

นิวซีแลนด์จะมีภาษีที่ค่อนข้างต่ำในสินค้าเหล็กคือร้อยละ 0-6.5 ซึ่งการลดภาษีในส่วนนี้ภายใต้ความตกลงการค้าเสรีจะทำให้ไทยได้รับสิทธิพิเศษในการเข้าสู่ตลาดนิวซีแลนด์สูงขึ้น ซึ่งขณะที่นิวซีแลนด์มีภาษีอยู่ในระดับที่ต่ำ แต่ไม่เป็นผลกระทบสำคัญต่อผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเหล็กของนิวซีแลนด์ เนื่องจากผู้ผลิตของนิวซีแลนด์เน้นในการสร้างตลาดเฉพาะ เช่น การผลิตเหล็กในรูปแบบยาก ๆ

อาหารกระป๋องและอาหารแปรรูป

อาหารกระป๋องและอาหารแปรรูปเป็นสินค้าส่งออกกลุ่มเกษตรที่สำคัญของประเทศไทย โดยมีปลาแ กุ้งแปรรูปเป็นสินค้าส่งออกหลัก การส่งออกนิวซีแลนด์ตั้งแต่ปี 2000-2003 แสดงให้เห็นว่ามูลค่าการค้าของ ทั้งสองสินค้าสูงถึงเกือบ 12 ล้านเหรียญสหรัฐ ทิศทางโดยรวมของการส่งออกของไทยนั้นเพิ่มขึ้น สินค้าของไ ส่วนแบ่งในตลาดนิวซีแลนด์มากกว่าร้อยละ 70 อย่างไรก็ตามแนวโน้มตั้งแต่ปี 2000 ถึง 2003 แสดงให้เห็นว่า ไทยได้เสียส่วนแบ่งในตลาดนิวซีแลนด์ของสินค้ากุ้งแปรรูปนี้ไปประมาณร้อยละ 10 ขณะที่สินค้าปลาแปรรูปมี ส่วนแบ่งตลาดลดลงจากร้อยละ 47.5 ในปี 2001 เป็นร้อยละ 43.3 ในปี 2003

ความสามารถในการแข่งขันของไทยในสินค้ากลุ่มนี้ส่วนหนึ่งเนื่องจากไทยมีทางออกสู่ทะเล มี ทรัพยากรธรรมชาติที่เหมาะสม มีแรงงานและเทคโนโลยี รวมทั้งในอดีตที่ผ่านมารัฐบาลไทยได้สนับสนุนการ พัฒนาอุตสาหกรรมฟาร์มกุ้งและอาหารทะเลอื่นๆ นอกเหนือจากการทำการส่งออกอาหารกระป๋องที่มีคุณภาพ ราคาถูกไปยังต่างประเทศ ซึ่งนิวซีแลนด์นั้นมีการเก็บภาษีสินค้านำเข้ากลุ่มนี้ในอัตราที่ต่ำประมาณร้อยละ 0-6

ไทยมีการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบจากนิวซีแลนด์ในการผลิตอาหารแปรรูป การลดภาษีนำเข้าของสินค้า ประเภทอาหารและเกษตรจะช่วยสนองความต้องการวัตถุดิบที่เพิ่มขึ้นในการขยายตัวอุตสาหกรรมประเภนี้ ไทย

ไทยในฐานะที่เป็นผู้นำในอุตสาหกรรมอาหารทะเลแปรรูปเป็นตลาดส่งออกประมงที่สำคัญของ นิวซีแลนด์ ได้แก่ปลาทูน่า และเนื้อปลา

สิ่งทอ เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า

มูลค่าการส่งออกรวมของสินค้าในกลุ่มนี้ของไทยไปนิวซีแลนด์ในปี 2003 สูงถึง 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้าที่มีการส่งออกสูงสุดคือสินค้าจำพวกผ้า เช่น กระเป๋า มีมูลค่ามากกว่า 2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนสินค้า ส่งออกประเภทผ้าที่ทำด้วยมือเพิ่มขึ้น ร้อยละ 40 จาก 1.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2002 เป็น 2.1 ล้านดอลลาร์ สหรัฐในปี 2003 นอกจากนี้สินค้าพวกเครื่องนุ่งห่มที่ไม่ใช่ประเภทถักมีการส่งออกเพิ่มสูงขึ้นในเวลาเดียวกัน ๕ แนวโน้มนี้แสดงให้เห็นถึงความได้เปรียบในการในการส่งออกสินค้าประเภทนี้ของไทย

ส่วนแบ่งการตลาดของสินค้าประเภทนี้ของไทยในตลาดนิวซีแลนด์มีเพียงร้อยละ 1 เท่านั้น และเป็นเลขที่ค่อนข้างคงที่ โดยคู่แข่งที่สำคัญของไทยคือ สินค้าจากจีน ปัจจุบันไทยส่งออกเป็นลำดับที่ 12 ในตลาด นิวซีแลนด์ ซึ่งการลดภาษีภายใต้ความตกลงการค้าเสรีจะช่วยให้ไทยมีศักยภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรมนี้ เพิ่มขึ้น

นิวซีแลนด์มีการเก็บภาษีในสินค้ากลุ่มนี้ทั้งภาษีตามราคาและภาษีตามสภาพ โดยที่ภาษีตามราคามี ตั้งแต่ร้อยละ 0 ถึงร้อยละ 12.5 ในสินค้าสิ่งทอและร้อยละ 0-20 ในสินค้าเครื่องนุ่งห่ม

อุตสาหกรรมภาคการผลิตสินค้าสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่มและรองเท้าของนิวซีแลนด์ได้รับการปกป้องด้วยภาษีที่ ค่อนข้างสูง แต่ในปี 2005 จะมีการปรับลดภาษีลง โครงการการผลิตสินค้าประเภทนี้ของนิวซีแลนด์มีการ เปลี่ยนจากการผลิตโดยใช้วัตถุดิบราคาถูกไปเป็นการผลิตสินค้าเฉพาะกลุ่มที่มีราคาสูง ซึ่งจากพื้นฐานของปัจจัย ดังกล่าวมีแนวโน้มให้ผลกระทบต่อความตกลงการค้าเสรีต่อภาคอุตสาหกรรมนี้มีเพียงเล็กน้อย ขณะที่ ประโยชน์ที่ได้รับจะมีส่วนช่วยให้ผู้ผลิตสินค้าในระดับสูงของนิวซีแลนด์มีวัตถุดิบในการผลิตที่ถูกลงและได้ตลาด มากขึ้น

ผลิตภัณฑ์นม

ภาคการผลิตสินค้าประเภทนมและผลิตภัณฑ์นมภาคอุตสาหกรรมที่มใหญ่ที่สุดของนิวซีแลนด์ โดยมีมูลค่า ประมาณร้อยละ 17 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม และสร้างงานให้กับคนในชนบทของนิวซีแลนด์ถึง 24,000 คน นิวซีแลนด์เป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจในระบบเปิดที่อนุญาตให้มีการแข่งขันของสินค้าในภาคอุตสาหกรรมนม โ มีผลิตภัณฑ์นมที่ขายในประเทศเป็นสินค้านำเข้าถึงร้อยละ 15 นิวซีแลนด์เป็นประเทศส่งออกสินค้าประเภทน มมีความสำคัญเป็นอันดับสองของโลก แม้กระนั้นส่วนแบ่งตลาดของนิวซีแลนด์ในตลาดโลกยังคงน้อยคือ ประม ร้อยละ 2.5

ผู้บริโภคนและผู้ผลิตในไทยรวมไปถึงผู้ส่งออกของนิวซีแลนด์ได้รับประโยชน์จากการค้าสินค้ากลุ่มนี้ ด้วยกัน การนำเข้านมพร้อมมันเนย และ นมผงเป็นส่วนสำคัญที่ชดเชยการที่ประเทศไทยไม่สามารถผลิตสินค้า กลุ่มนี้ได้เพียงพอต่อความต้องการทั้งการบริโภคและการใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป ซึ่ง ถึงแม้ว่าการผลิตนํ้านมดิบของไทยจะเพิ่มขึ้นกว่าครึ่งในช่วงเวลาที่ผ่านมา ผลผลิตที่ได้ยังคงตอบสนองของคว

ต้องการน้ำมันภายในประเทศได้เพียงครึ่งหนึ่งเท่านั้น

นิวซีแลนด์เป็นประเทศที่ส่งออกนมให้แก่ไทยอย่างสม่ำเสมอ ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา โดยการส่งออกคงในระดับเดิมตั้งแต่ปี 1998 แต่ก็มากกว่าออสเตรเลียซึ่งเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่ที่สุดในตลาดต่างประเทศ และนิวซีแลนด์ยังเป็นประเทศหลักที่ขายสูตรนมสำหรับเด็กให้กับประเทศไทย ถึงแม้ว่าออสเตรเลียจะเป็นประเทศหลักในการขายปลีกสินค้าดังกล่าว ในขณะที่ประเทศไทยเป็นตลาดส่งออกลำดับที่ 11 ของนิวซีแลนด์ โดยนำประมาณ ร้อยละ 6 ของการส่งออกทั้งหมด

ข้อจำกัดในการส่งออกนมจากนิวซีแลนด์มายังไทย ได้แก่ การกำหนดโควตาที่ 55,000 ตัน ภาษีศุลกากร และข้อกำหนดเรื่องสัดส่วนวัตถุดิบภายในประเทศ ต่อสินค้าที่ใช้ในโครงการจัดสรรนมให้แก่โรงเรียนของรัฐ กำนานำเข้าเพิ่มขึ้นจาก ร้อยละ 5 เป็นร้อยละ 20 ในปี 2003 ซึ่งเป็นอัตราสูงสุดที่เก็บได้ภายใต้ข้อผูกมัดภายใต้องค์การการค้าโลก ส่วนภาษีนอกโควตาของไทยนั้นสูงมากโดยอยู่ที่ประมาณร้อยละ 200 สำหรับสินค้าที่ไม่มีโควตา เช่น นมผงบางชนิดและเนย มีการเก็บภาษีที่ ร้อยละ 18 และร้อยละ 30 ตามลำดับ ส่วนนมสำหรับทารก (ไม่ใช่สำหรับการขายปลีก) มีการเก็บภาษีที่ร้อยละ 5

นมผงส่วนใหญ่ที่ไทยนำเข้าจากนิวซีแลนด์นั้นนำไปใช้ในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป ซึ่งความต้องการของส่วนผสมที่มีคุณภาพดีของไทยเพิ่มมากขึ้นหลังจากที่รัฐบาลมียุทธศาสตร์ที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร ดังนั้นการลดข้อจำกัดการนำเข้าต่อสินค้าประเภทนมจะทำให้อุตสาหกรรมกลุ่มนี้สามารถตอบสนองต่อความต้องการที่เพิ่มมากขึ้นและได้รับประโยชน์จากการลดลงของต้นทุนการผลิต การที่ไทยมีความสามารถในแข่งขันเพิ่มขึ้นในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปจะเป็นพื้นฐานในการที่จะมีการลงทุนในอุตสาหกรรมนี้มากขึ้น

การส่งออกของนิวซีแลนด์ที่เน้นหนักไปที่การขายนมผงให้แก่กลุ่มอุตสาหกรรมอาหารของไทยนั้นแตกต่างไปจากการผลิตนมภายในประเทศที่เป็นการผลิตนมนำให้แก่ผู้บริโภคภายในประเทศและโครงการนมโรงเรียน ซึ่งความแตกต่างนี้เมื่อรวมกับความต้องการที่เพิ่มมากขึ้นในตลาดวัตถุดิบที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นร้อยละ จะทำให้ผู้ผลิตทั้งไทยและนิวซีแลนด์มีตลาดให้กับสินค้าตัวเองมากขึ้น

อีกปัจจัยหนึ่งที่มีต่ออุตสาหกรรมนมของไทยคือข้อตกลงการค้าเสรีระหว่างไทยกับออสเตรเลียที่จะทำ ออสเตรเลียสามารถเข้าสู่ตลาดของไทยได้มากขึ้น ซึ่งการเปิดตลาดให้กับสินค้าจากนิวซีแลนด์ก็ไม่น่าที่จะมีผลมากนักต่อผู้ผลิตนมในประเทศ

ถึงแม้ว่าเศรษฐกิจของไทยเน้นในด้านอุตสาหกรรม และคนส่วนใหญ่ในชนบทยังคงเกี่ยวข้องกับภาคเกษตรกรรมอยู่ ไทยจึงระวังในการเปิดเสรีที่อาจจะส่งผลกระทบต่อชาวนาและคนงาน โดยมีภาษีนำเข้าที่สูงและมีการกำหนดปริมาณการนำเข้าในผลิตภัณฑ์นมเพื่อสนับสนุนการผลิตในประเทศ อย่างไรก็ตาม แนวโน้มของโลก การเปิดการค้าเสรีทำให้ท่าทีของไทยมีการลดข้อกีดกันทางการค้าควบคู่ไปกับการติดตามเฝ้าระวังและการปรึกษาอย่างใกล้ชิดกับผู้ที่ได้รับผลกระทบ

เนื้อสัตว์

ผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์เป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจนิวซีแลนด์เช่นเดียวกับอุตสาหกรรม โดยมียุทธศาสตร์ประมาณร้อยละ 15 ของสินค้าส่งออก ในปี 2003 การส่งออกเนื้อสัตว์มีมูลค่ารวม 2.4 พันล้าน

เหรียญสหรัฐ โดยสินค้าหลักจะเป็นเนื้อแกะและเนื้อวัว โดยในปี 1998 อุตสาหกรรมนี้มีการจ้างงานสูงถึง 29,000 คน อย่างไรก็ตามตั้งแต่ช่วงปี 1980 ปริมาณแกะและการทำฟาร์มวัวได้ลดลงเนื่องจากการนำที่ดินไปใช้การทำฟาร์มเพื่อผลิตนม การเลี้ยงกวางและการทำป่าไม้แทน แต่การปริมาณลดลงนี้ชดเชยด้วยการความสามารถในการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น

สินค้าเนื้อสัตว์ของนิวซีแลนด์ส่วนใหญ่ขายไปยังตลาดต่างประเทศ โดยมาจากผลิตภัณฑ์เนื้อวัวและเนื้อแกะประมาณร้อยละ 85 และจากเนื้อแกะร้อยละ 80 ในขณะที่นิวซีแลนด์เป็นผู้นำเข้าสู่สินค้าประเภทเนื้อห: แข็งและเบคอน

ถึงแม้ว่านิวซีแลนด์จะมีการส่งออกเนื้อวัว เนื้อแกะ และเนื้อลูกวัวมาก แต่การส่งออกไปไทยยังอยู่ในระดับปานกลาง โดยในปี 2003 เนื้อวัวที่ส่งออกมีมูลค่าน้อยกว่าร้อยละ 1 ของสินค้าทั้งหมดที่นิวซีแลนด์ส่งมาไทย การนำเข้าเนื้อแดงของไทยนั้นต่ำมาก คืออยู่ที่ประมาณ 5.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากหลายๆ ปัจจัยเช่น รูปแบบการบริโภคและมาตรการทางการค้าต่างๆ

ภาษีของไทยที่เก็บในสินค้าเนื้อวัว และเนื้อแกะอยู่ที่ประมาณร้อยละ 50 และ ร้อยละ 30 ตามลำดับ การยกเลิกการเก็บภาษีภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรีจะทำให้ผู้ประกอบการของไทยและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยได้รับประโยชน์จากแหล่งสินค้าที่มีการแข่งขันกัน การเติบโตของภาคธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยวจะก่อให้เกิดความต้องการเนื้อที่มีคุณภาพเพื่อตอบสนองต่อนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มมากขึ้น ซึ่งผลผลิตของนิวซีแลนด์ก็สามารถตอบสนองต่อความต้องการดังกล่าวในประเทศต่างๆในภูมิภาคได้

จากสภาพอากาศและทรัพยากรที่ไทยมีอยู่ทำให้ไทยไม่มีความได้เปรียบในอุตสาหกรรมนี้ ตลาดสำหรับการผลิตเนื้อสัตว์ในประเทศส่วนมากเป็นตลาดระดับล่าง ขณะที่ตลาดสำหรับการนำเข้าผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์จากนิวซีแลนด์เป็นตลาดระดับสูง ซึ่งอาจไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตภายในประเทศมากนัก อย่างไรก็ตาม ผลกระทบอาจเกิดขึ้นกับเกษตรกรจากการเปิดเสรีผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ต้องมีการดูแลอย่างใกล้ชิด

ผักและผลไม้

ตั้งแต่ปี 1990 อุตสาหกรรมเกษตรของนิวซีแลนด์ได้ขยายตัวอย่างมาก การส่งออกเพิ่มขึ้นเกือบสองเท่าตัวภายในช่วงเวลา 13 ปีที่ผ่านมา โดยเป็นผลหลักจากการขยายตัวของการส่งออกกีวี แอปเปิ้ล หัวหอม และไวน์ ซึ่งสินค้าเหล่านี้ถูกส่งออกไปกว่า 110 ประเทศและได้สร้างงานให้กับคนนิวซีแลนด์กว่า 30,000 คน

ประเทศไทยมีการเก็บภาษีสินค้าประเภทนี้ที่ค่อนข้างเข้มงวดและสูงถึงประมาณร้อยละ 10 ถึง 60 สำหรับสินค้าผักและผลไม้เมืองหนาว สินค้านำเข้าส่วนใหญ่มีการเก็บภาษีตามสภาพตามน้ำหนัก เช่น มันฝรั่งแปรรูปแช่แข็ง ซึ่งถ้าเทียบเป็นภาษีตามราคาแล้วอยู่ที่ประมาณร้อยละ 84 นอกจากนี้การจำกัดโควตาการนำเข้ายังนำมาใช้กับสินค้าผักและผลไม้อีกหลายชนิด ซึ่งรวมถึงหัวหอมและมันฝรั่ง

เนื่องจากสินค้าของนิวซีแลนด์มีชื่อเสียงประกอบกับมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่ดีกับประเทศต่างๆ ถึงจะมีมาตรการภาษีสูง ผักผลไม้จากนิวซีแลนด์ยังคงเป็นที่ต้องการในประเทศไทย โดยตัวเลขการส่งออกมายังประเทศไทยในปี 2003 มีมูลค่าถึง 6.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งสินค้าหลักคือ แอปเปิ้ล แครอท และมันฝรั่งแช่แข็ง การจัดทำความตกลงการค้าเสรีจะให้ประโยชน์แก่ทั้งผู้ผลิตในนิวซีแลนด์และผู้บริโภคในประเทศไทยจากการ

แข่งขัน คุณภาพ และทางเลือกที่มีมากขึ้น ผู้ผลิตและส่งออกในนิวซีแลนด์ให้ความสำคัญอย่างมากต่อความปลอดภัยของอาหารซึ่งเป็นข้อกำหนดเบื้องต้นในการนำผลผลิตออกขายในตลาดระดับสูงของไทย

ความสอดคล้องทางการผลิตระหว่างไทยและนิวซีแลนด์ และความเป็นจริงที่ว่าสินค้าผักผลไม้ของนิวซีแลนด์เหมาะสมกับความต้องการของนักท่องเที่ยวในไทย แสดงให้เห็นว่าการจัดทำความตกลงการค้าเสรีให้โอกาสแก่ผู้ส่งออกของนิวซีแลนด์โดยไม่ได้ส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตภายในประเทศ นอกจากนี้ข้อตกลงการค้าจะให้โอกาสแข่งขันกับผู้ผลิตจากประเทศอื่นๆที่ไทยทำข้อตกลงการค้าเสรีด้วย

อาหารทะเล

อุตสาหกรรมอาหารทะเลทำเงินให้กับนิวซีแลนด์ ปีละ 377 ล้านดอลลาร์ และเป็นอุตสาหกรรมสำคัญต่อเศรษฐกิจของนิวซีแลนด์ การส่งออกอาหารทะเลในปี 2003 มีมูลค่ารวม 678 ล้านดอลลาร์ คิดร้อยละ 4 ของการส่งออกทั้งหมด หลักการทำประมงของนิวซีแลนด์นั้นอยู่บนพื้นฐานของการประมงที่ยั่งยืน โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างความมั่นคงในระยะยาวให้แก่อุตสาหกรรม ตั้งแต่ปี 1990 ธุรกิจนี้ได้รับการลงทุนอย่างมากจากบริษัทนิวซีแลนด์ โดยเฉพาะธุรกิจประมงทะเล

ขณะนี้ไทยไม่มีการเก็บภาษีอาหารทะเลจากนิวซีแลนด์ที่เข้าสู่อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารเพื่อการส่งออก และเนื่องจากไทยมีอุตสาหกรรมอาหารทะเลแปรรูปที่ใหญ่มากของโลก จะทำให้ไทยได้รับประโยชน์จากการลดภาษีนำเข้าต่อสินค้าวัตถุดิบ อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังคงเก็บภาษีสร้อยละ 30 ในสินค้าอาหารทะเลที่นำเข้าเพื่อการบริโภคภายในประเทศ ซึ่งนิวซีแลนด์เป็นประเทศที่มีความสามารถในการผลิตปลาน้ำเย็นและสัตว์ทะเลเปลือกในขณะที่ยังมีความสามารถในการผลิตปลาน้ำจืด

การจัดทำความตกลงการค้าเสรีจะนำผลประโยชน์สู่ผู้บริโภคในไทยโดยตอบสนองความต้องการของธุรกิจการท่องเที่ยวภายในประเทศ นอกจากนี้สินค้า ปลาทูน่า กุ้งใหญ่ และปลาจากนิวซีแลนด์จะสามารถแข่งขันได้อย่างเท่าเทียมกับสินค้าชนิดเดียวกันจากประเทศที่มีข้อตกลงการค้าเสรีกับไทย

ผลิตภัณฑ์ป่าไม้

อุตสาหกรรมป่าไม้เป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของนิวซีแลนด์ โดยมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 1.2 ของ GDP โดยสินค้าที่ผลิตส่วนใหญ่ของนิวซีแลนด์จะเป็นไปเพื่อการส่งออก ซึ่งก่อนหน้านี้ปัจจัยภายในประเทศได้มีผลกระทบกับอุตสาหกรรมป่าไม้อย่างมาก เช่น การตื่นตัวในการลงทุนในธุรกิจบ้านจัดสรรและอสังหาริมทรัพย์ทำให้มีการขายไม้เพิ่มมากขึ้นอย่างมาก

ไทยมีการเก็บภาษีนำเข้าไม้ที่ยังไม่ได้แปรรูปประมาณร้อยละ 0 ถึงร้อยละ 1 ขณะที่เก็บภาษีสินค้าไม้กลางที่เป็นสินค้าหลักที่นิวซีแลนด์ส่งออก เช่น แผ่นไม้ไม้อัดและไม้อัด ในอัตราภาษีที่ร้อยละ 12.5 สินค้าสำเร็จรูปที่มีมูลค่าสูงเช่น เครื่องไม้ เฟอร์นิเจอร์ กระจาดและบรรจุภัณฑ์มีอัตราภาษีที่ร้อยละ 20 ซึ่งการเก็บลักษณะนี้เรียกว่า การเก็บภาษีแบบขั้นบันได (Tariff escalation) ทำให้การส่งออกสินค้าสำเร็จรูปของนิวซีแลนด์มาไทยมีเพียง 168,000 เหรียญสหรัฐ ในขณะที่การส่งออกไปยังตลาดโลกมีมูลค่าประมาณ 352 ล้านดอลลาร์ต่อปี ส่วนไม้ที่ยังไม่ได้แปรรูปและเนื้อไม้ที่ส่งออกมายังไทยมีมูลค่า 19.4 ล้านดอลลาร์ในปี 2003

การเปิดการค้าเสรีภายใต้ความตกลงการค้าเสรี จะนำประโยชน์มาสู่อุตสาหกรรมส่งออก เพอร์นิเจอร์ และกระดาษอัดของไทย โดยจะสามารถซื้อสินค้าวัตถุดิบที่มีคุณภาพได้ในราคาถูก สินค้าไทยและนิวซีแลนด์ น่าจะขยายการส่งออกไปยังประเทศต่างๆทั่วโลกได้โดยไม่แข่งขันกันเอง นอกจากนี้ผู้ผลิตในนิวซีแลนด์จะได้รับประโยชน์จากการมีโอกาสขายสินค้าได้มากขึ้นในตลาดของไทย

8. กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า

ไทยและนิวซีแลนด์ให้ความสำคัญกับเรื่องกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้านี้มากเพราะเป็นส่วนประกอบที่จำเป็นต่อการทำความตกลงทางการค้าเสรี ซึ่งกฎดังกล่าวจะตัดสินว่าสินค้าใดที่จะได้รับการยกเว้นหรือได้รับในอัตราพิเศษภายใต้ข้อตกลง กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้านี้จะช่วยให้เศรษฐกิจเป็นไปในทางที่ดีขึ้นในขณะที่พิจารณาถึงความเป็นจริงในแง่ของลักษณะภูมิประเทศและปัจจัยต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อทั้งสองประเทศ ซึ่งดังกล่าวดังกล่าวจะต้องสามารถนำมาปฏิบัติและบังคับใช้ได้จริง ในขณะเดียวกันผลประโยชน์ที่เกิดจากการนำกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้านี้มาใช้จะต้องคงอยู่กับประเทศที่เป็นภาคีของข้อตกลงเท่านั้น อย่างไรก็ตามในสภาพที่ภาษีในระดับต่ำนั้น กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการกำหนดหลักการที่เกินควรจะทำให้เกิดค่าใช้จ่ายในการดูแลกำกับที่มากเกินไปจนอาจทำให้เป็นอุปสรรคต่อเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า

ไทยนั้นมีการทำความตกลงเขตการค้าเสรีกับประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรือ AFTA โดยภายใต้ข้อตกลงนี้กฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าจะใช้เพื่อให้แน่ใจว่าสินค้าส่งออกที่ได้รับอัตราภาษีพิเศษจากประเทศสมาชิกจะเป็นสินค้าที่มาจากประเทศที่อยู่ในข้อตกลงหรือเป็นสินค้าที่ได้รับการแปรรูปเป็นหลักในประเทศสมาชิก โดย AFTA ได้กำหนดให้มีมูลค่าของสินค้าวัตถุดิบภายในประเทศอย่างน้อยร้อยละ 40 ของราคาสินค้า FOB เพื่อให้มีการแปรสภาพอย่างเพียงพอ (Substantial Transformation)

นิวซีแลนด์นั้นใช้หลักการคิดราคาสินค้าแบบกฎมูลค่าเพิ่ม (Undifferentiated Value-Added) ภายใต้ความตกลงการค้าเสรีกับประเทศอื่น ๆ ซึ่งต่างจากวิธีการของ AFTA โดยจะไม่คิดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นหลังจากสินค้าผลิตเสร็จแล้ว นอกจากนี้กฎแหล่งกำเนิดสินค้าของนิวซีแลนด์จะแบ่งเป็นสองส่วนด้วยคือ มูลค่าของสินค้าวัตถุดิบภายในประเทศจะต้องได้ตามที่กำหนดและกระบวนการในการผลิตสินค้าขั้นสุดท้ายจะต้องเกิดขึ้นในประเทศที่ได้รับประโยชน์จากสิทธิพิเศษ

9. การค้าในภาคบริการ

ไทยมีการส่งออกในภาคบริการคิดเป็นร้อยละ 18 ของมูลค่าส่งออกโดยรวมของประเทศหรือเป็นลำดับที่ 26 ของโลก และมีการนำเข้าเป็นลำดับที่ 24 ของโลก โดยการท่องเที่ยวและการขนส่งมีมูลค่าถึง 3% ของมูลค่าส่งออกภาคบริการ ในขณะที่การนำเข้าด้านการท่องเที่ยว ลิขสิทธิ์ และการขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 6% ของมูลค่าการนำเข้าภาคบริการ

นิวซีแลนด์มีการส่งออกสินค้าบริการคิดเป็น 1 ใน 4 ของมูลค่าการส่งออกโดยรวม โดยเน้นในด้านกาท่องเที่ยวและการศึกษาเป็นสำคัญ การค้าสินค้าบริการระหว่างไทย-นิวซีแลนด์นั้นเป็นไปตามกฎว่าด้วยการค้าสินค้าบริการ (GATS) ภายใต้องค์การการค้าโลก

จุดมุ่งหมายโดยรวมของการจัดทำความตกลงการค้าเสรี เพื่ออำนวยความสะดวกในการค้าด้านบริการ

ระหว่างไทยกับนิวซีแลนด์ ดังนั้นทั้งสองประเทศจึงจำเป็นต้องศึกษาและพิจารณาถึงอุปสรรคและโอกาสในการขยายตลาด นอกจากนี้การปกป้องสิทธิของรัฐในการควบคุมดูแล รวมไปถึงข้อกำหนด กฎเกณฑ์และการสนับสนุนทางการเงินกับบริการสาธารณะก็เป็นส่วนที่สำคัญในข้อตกลง ความเข้าใจร่วมกันในข้อจำกัดต่างๆ ภายใต้ความตกลงการค้าเสรี จะเป็นการช่วยผู้ประกอบการบริการของทั้งสองประเทศและเป็นการกระตุ้นให้การเชื่อมโยงกันของการศึกษาและสถาบันต่างๆ ซึ่งเมื่อดูจากลักษณะทางเศรษฐกิจและความชำนาญเฉพาะตัวของทั้งสองประเทศแล้วยังมีประเด็นโอกาสในการพัฒนาการค้าด้านบริการที่ควรพิจารณาด้วย

ภาคการบริการที่สำคัญ

การศึกษา

ความเชื่อมโยงทางการศึกษาระหว่างสองประเทศมีการพัฒนาอย่างมากในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี 1998 มีจำนวนนักเรียนไทยที่ไปศึกษาในนิวซีแลนด์เพิ่มขึ้นถึงเท่าตัวจนทำให้นักเรียนไทยมีจำนวนมากที่สุดเป็นอันดับ 4 ของนักเรียนต่างชาติในนิวซีแลนด์ ในปี 2002 มีนักเรียนไทยจำนวน 3,434 คน ศึกษาในนิวซีแลนด์ ร้อยละ 60 ศึกษาในหลักสูตรภาษาอังกฤษ

การท่องเที่ยว

ในขณะที่โรคทางเดินหายใจเฉียบพลัน (SARS) และความผันผวนในสถานการณ์ของโลกเป็นอุปสรรคความเติบโตทางการท่องเที่ยว แต่ความสัมพันธ์ระหว่างของทั้งสองประเทศก็ยังคงเหนียวแน่น ในปี 2003 นักท่องเที่ยวชาวไทยไปนิวซีแลนด์ 19,000 คน และมีนักท่องเที่ยวชาวนิวซีแลนด์เดินทางมาไทยมากกว่า 60,000 คน

บริการอื่นๆ

ในปี 2002 ไทยนำเข้าสินค้าบริการจากนิวซีแลนด์เป็นมูลค่าถึง 6.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือที่อัตราค่าเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 22.8 ต่อปี ในขณะที่การส่งออกอยู่ที่ 1.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐหรือคิดเป็นอัตราการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 4.1 ต่อปี

จากความสัมพันธ์ทางการค้าและเศรษฐกิจที่กว้างขึ้น ทำให้ผู้ให้บริการในด้านต่างๆ เช่น การให้คำปรึกษา การก่อสร้าง การแพทย์และบริการอื่นๆ มีบทบาทเพิ่มขึ้น การจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับนิวซีแลนด์จะช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการค้าบริการระหว่างสองประเทศ การค้าสินค้าบริการที่เพิ่มมากขึ้นยังจะช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดทักษะและความรู้ ซึ่งความคิดและประสบการณ์ของผู้ให้บริการจากทั้งสองประเทศเมื่อรวมกันแล้วจะทำให้ได้สินค้าด้านบริการที่สามารถแข่งขันได้ในระดับโลก

10. การลงทุนระหว่างไทย-นิวซีแลนด์

ในปี 2003 การลงทุนจากต่างชาติในไทยมีมูลค่า 4.2 พันล้านเหรียญสหรัฐ และในนิวซีแลนด์มีมูลค่า พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยนักลงทุนที่มาลงทุนในไทยส่วนใหญ่มาจากฝรั่งเศส อังกฤษ เยอรมัน ญี่ปุ่น และอเมริกาเหนือ ส่วนนักลงทุนที่ลงทุนในนิวซีแลนด์จะมาจาก ออสเตรเลีย อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา ซึ่งทั้งไทยและ

นิวซีแลนด์ได้เปิดต้อนรับและกระตุ้นการลงทุนจากต่างชาติ โดยทำบรรยากาศในการลงทุนให้มั่นคง เสรี และที่น่าดึงดูด

ไทยมีพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พุทธศักราช 2542 (1999) กำกับดูแลเรื่องการลงทุนจากต่างชาติ โดยมีการจำกัดการเป็นเจ้าของธุรกิจของคนต่างชาติในบางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง สภาพแวดล้อมธรรมชาติและสังคม ในปี 2004 ไทยมีการปรับปรุงนโยบายเพื่อให้มีการเปิดเสรีทางการลงทุนเพิ่มมากขึ้น และเพื่อดึงดูดนักลงทุนต่างชาติ โดยเฉพาะในธุรกิจอุตสาหกรรมการเกษตร แพชั่น รถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์เทคโนโลยี รวมทั้งอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนสูง

สำหรับการลงทุนของต่างชาติในนิวซีแลนด์นั้นจะดูแลโดย Overseas Investment Commission (OIC) กำหนดให้การลงทุนในบางธุรกิจที่สำคัญจะต้องผ่านกระบวนการได้รับความเห็นชอบก่อน ซึ่งกระบวนการโดยเบื้องต้นจะเกี่ยวข้องกับการซื้อขายที่ดินและเพื่อใช้ในการเก็บสถิติ ขณะนี้รัฐบาลนิวซีแลนด์อยู่ระหว่างทบทวนนโยบายการลงทุนจากต่างชาติ โดยมีจุดประสงค์เพื่อเปิดเสรีด้านการลงทุนและลดค่าใช้จ่าย ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จช่วงกลางปี 2004 และประกาศใช้ในปี 2005

ในขณะนี้การลงทุนระหว่างสองประเทศยังอยู่ในระดับปานกลาง การจัดตั้งความตกลงการค้าเสรีจะช่วยให้ทั้งสองประเทศได้รับประโยชน์จากการลงทุนที่เพิ่มขึ้น การแลกเปลี่ยนความรู้ เทคโนโลยี ความคิดและโอกาสการค้าในอุตสาหกรรมเดียวกันจะได้รับประโยชน์ในด้านส่งออกที่สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านตลาดระหว่างประเทศ และกลยุทธ์เพื่อพัฒนาความสามารถการแข่งขันในตลาดโลก ยิ่งไปกว่านั้นหลักการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (National Treatment) จะช่วยสนับสนุนโอกาสการลงทุนร่วมกันระหว่างสองประเทศเพิ่มขึ้น

การลงทุนในนิวซีแลนด์เน้นใน 6 สาขา ได้แก่ เทคโนโลยีชีวภาพ อุตสาหกรรมด้านความคิดสร้างสรรค์ (Creative) เทคโนโลยีด้านข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร อุตสาหกรรมพิเศษ อาหารและเครื่องดื่ม และกาแปรรูปไม้

ตามข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) นิวซีแลนด์มีการลงทุนในไทยมากเป็นลำดับที่ 43 โดยตั้งแต่ปี 1985 ถึง 2003 มีมูลค่าการลงทุน 25.5 ล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 0.03 ของมูลค่าการลงทุนจากต่างชาติที่เข้าสู่ประเทศไทย โดยนิวซีแลนด์มีการลงทุนในไทยมากที่สุดในปี 1999 มีมูลค่า 8.3 ล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งเป็นการลงทุนในธุรกิจเฟอร์นิเจอร์และธุรกิจเกี่ยวกับพิพิธภัณฑสถาน

11. มาตรการทางการค้า ปัญหาทางการค้าที่มีอยู่

เพื่อให้การจัดทำความตกลงการค้าเสรีได้รับประโยชน์สูงสุด นอกเหนือจากการเปิดเสรีทางการค้า บริการและการลงทุนแล้ว การร่วมมือกันในด้านต่าง ๆ ในการอำนวยความสะดวกจะช่วยปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำธุรกิจของทั้งสองประเทศให้ดีขึ้น

อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (Technical Barrier to Trade – TBTs)

เนื่องจากแต่ละประเทศมีกฎระเบียบและข้อกำหนดของสินค้าที่ต่างกันทำให้ผู้ส่งออกสินค้าต้องพบกับอุปสรรคหลาย ๆ อย่าง เช่น ผู้ส่งออกมักพบปัญหาในด้านระบบการทำงานของราชการเมื่อมีการนำสินค้าเข้าสู่

ตลาดใหม่ ซึ่งแต่ละประเทศจะมีกฎระเบียบที่แตกต่างกัน จึงทำให้ยากและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติของผู้ส่งออก

ไทยและนิวซีแลนด์เห็นพ้องกันในการลดค่าใช้จ่ายทางธุรกิจอันเกิดขึ้นจากมาตรฐานและกฎระเบียบที่แตกต่างกัน ซึ่งภายใต้ความตกลงการค้าเสรีจะช่วยให้เกิดความสอดคล้องของกฎระเบียบโดยการเพิ่มความร่วมมือกันระหว่างผู้วางกฎระเบียบ การยอมรับและการรับรองระเบียบของผลวิเคราะห์ การสร้างให้เกิดความสอดคล้องกับมาตรฐานสากล แก้อักระบวนการทางบริหารไม่ให้ความสลับซับซ้อนและมีกลไกในการแก้ไขปัญหา ซึ่งสิ่งต่างๆที่กล่าวมานี้จะทำให้เกิดการขยายตัวทางการค้าของทั้งสองฝ่ายและยังจะทำให้ CEP เกิดประโยชน์สูงสุดโดยการลดอุปสรรคทางด้านวิชาการและทำให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินการทางการค้าระหว่างสองประเทศ

มาตรฐานและความสอดคล้อง (Standard and Conformance)

ไทยและนิวซีแลนด์มีสถาบันมาตรฐานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพในการทำธุรกิจและการค้า รวมทั้งเพื่อเป็นการลดอัตราความเสี่ยงต่อสุขภาพ ความปลอดภัยและรักษาสภาพแวดล้อม

ไทยเข้าร่วมเป็นภาคีของข้อตกลงอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าภายใต้องค์การการค้าโลกตั้งแต่ปี 19 ในปัจจุบันประเทศไทยมีศูนย์ตอบข้อซักถามและหน่วยงานกลางในการแจ้งกฎระเบียบ TBTs อยู่ 2 แห่งด้วย คือ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) สำหรับสินค้าอุตสาหกรรม และ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) สำหรับสินค้าเกษตรและอาหาร นอกจากนี้ยังมีคณะกรรมการว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดูแลให้การดำเนินการและการควบคุมดูแลกฎระเบียบ มาตรฐาน และกระบวนการตรวจสอบรับรองเป็นไปตามข้อตกลง TBTs

นิวซีแลนด์มีหลายหน่วยงานที่ดูแลในเรื่องของมาตรฐานสินค้า โดยมีกระทรวงพัฒนาธุรกิจเป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบดูแลรวมทั้งเฝ้าระวังผลกระทบของกฎระเบียบ มาตรฐานและความสอดคล้องของอุตสาหกรรม ซึ่งนิวซีแลนด์ได้เข้าร่วมเป็นภาคีของข้อตกลงอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าภายใต้องค์การการค้าโลกเช่นเดียวกับไทย โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบด้าน TBT สำหรับสินค้าเกษตรกรรม ได้แก่ กระทรวงเกษตรและปศุสัตว์ของนิวซีแลนด์

มาตรการสุขอนามัย (SPS)

ไทยให้ความสำคัญกับมาตรฐานสุขอนามัยและความปลอดภัยในอาหารในลำดับต้น โดยได้มีการดำเนินการเพื่อยกระดับมาตรฐานและการตรวจสอบสินค้าเกษตรของไทย เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและเพิ่มโอกาสในการส่งออก รวมทั้งมีคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยมาตรการสุขอนามัย ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนจากทั้งภาครัฐและเอกชนจัดตั้งขึ้นเพื่อกำกับดูแลการดำเนินการและการจัดการมาตรฐานของสินค้าเกษตรและอาหาร การกักกันสินค้า การควบคุมและการตรวจสอบสินค้านำเข้าและส่งออก และระบบรองรับมาตรฐานต่างๆให้เป็นไปตามข้อตกลงว่าด้วยมาตรการสุขอนามัยเพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ ดังนั้นไทยต้องพยายามที่จะยกระดับมาตรฐานและการตรวจสอบเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและโอกาสในการส่งออกสินค้าเกษตรของไทย ดังเช่นนโยบายที่สนับสนุนให้ไทยเป็นครัวของโลก

นิวซีแลนด์ให้ความสำคัญในเรื่องมาตรการสุขอนามัยเช่นเดียวกับไทย โดยมีกระทรวงเกษตรและปศุสัตว์เป็นหน่วยงานรับผิดชอบในการดำเนินการตามข้อตกลงด้านมาตรการสุขอนามัย รวมทั้งนิวซีแลนด์ยังเป็นประเทศที่เข้าไปมีส่วนร่วมในองค์กรที่เกี่ยวข้องมาตรการ SPS ที่สำคัญประเทศหนึ่งในเวทีโลก

มาตรการสุขอนามัยของนิวซีแลนด์อยู่บนพื้นฐานของการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่สอดคล้องกับมาตรฐานโลกและกฎระเบียบว่าด้วยมาตรการสุขอนามัยภายใต้องค์การการค้าโลก โดยมีกระทรวงเกษตรและปศุสัตว์ของนิวซีแลนด์ทำงานร่วมกับประเทศผู้ส่งออกเพื่อพัฒนามาตรฐานและลดความเสี่ยงของการนำเข้าสินค้าอื่นๆ อย่างไรก็ตาม สินค้าบางชนิดประสบปัญหาในการนำเข้า จากมาตรฐานดังกล่าว (ในกรณีของไทยได้แก่ ไข่และเนื้อสัตว์)

ภายใต้ความตกลงการค้าเสรีจะเป็นการกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือทางวิชาการระหว่างทั้งสองประเทศเสริมสร้างการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎระเบียบ ตามกรอบความตกลงด้านมาตรการสุขอนามัยและช่วยให้การค้าระหว่างกันง่ายขึ้น

นโยบายการแข่งขัน

ในปี 1999 ไทยได้ออกกฎหมายใหม่เพื่อป้องกันการทำธุรกิจที่ไม่เป็นธรรม รวมทั้งสร้างบรรยากาศเสถียรทางการค้าและการลงทุนในประเทศให้มากขึ้น

นิวซีแลนด์มีกฎหมายในเรื่องนี้ที่เข้มงวดมาก โดยห้ามไม่ให้มีการควบรวมหรือซื้อกิจการที่จะเป็นการคู่แข่งทางธุรกิจ รวมทั้งการใช้อำนาจทางการตลาดในทางที่ผิด คณะกรรมการพาณิชย์ (The Commerce Commission) ซึ่งเป็นหน่วยงานอิสระทำหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย และมีกระทรวงพัฒนาการเศรษฐกิจเป็นที่ปรึกษาในส่วนของนโยบายการแข่งขันให้กับรัฐบาล

ภายใต้ข้อตกลงการค้าเสรีระหว่างไทยกับนิวซีแลนด์จะช่วยส่งเสริมให้มีการแข่งขันในตลาดมากขึ้นและช่วยลดพฤติกรรมต่อต้านการแข่งขัน รวมทั้งความร่วมมือระหว่างสองประเทศ ซึ่งประกอบด้วยการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันและการแจ้งและการให้คำปรึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับการพัฒนานโยบายการแข่งขันและการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยเรื่องการแข่งขัน

ทรัพย์สินทางปัญญา

ประเทศไทยได้ออกกฎหมายที่เกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา คือ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า และพระราชบัญญัติความลับทางการค้า เพื่อขจัดปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ทางปัญญา และมีเป้าหมายที่จะเผยแพร่ให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูล รวมทั้งการให้ข้อมูลทางด้านเทคโนโลยีและสิทธิทางปัญญา เพื่อส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาในเรื่องนี้ต่อไป ในส่วนของนิวซีแลนด์จะมีพระราชบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า การออกแบบและสิทธิในพันธุ์พืช (plant variety right)

การบังคับใช้กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาที่มีความสำคัญที่จะส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมและการพัฒนาสินค้าซึ่งความร่วมมือภายใต้ความตกลงการค้าเสรี จะประกอบไปด้วยการแลกเปลี่ยนข้อมูลต่างๆเพื่อใช้ในการศึกษาและเผยแพร่ในเรื่องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา รวมไปถึงการกระตุ้นและการอำนวยความสะดวกให้

การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศ

ความร่วมมือทางศุลกากร

ความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานศุลกากรของทั้งสองประเทศมีความสำคัญ เพราะจะทำให้การดำเนินการทางการค้าสะดวกเร็วมากยิ่งขึ้น ความตกลงการค้าเสรีจะเสริมสร้างการช่วยเหลือกันระหว่างศุลกากรของนิวซีแลนด์กับของไทย ให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลในเรื่องการบังคับใช้กฎหมายต่างๆ การให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ การส่งเสริมการค้าแบบไร้กระดาษ การจัดการความเสี่ยงและการพิสูจน์แหล่งกำเนิดสินค้า

พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

ไทยให้ความสำคัญกับการพัฒนาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ โดยมีการพัฒนารอบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติและการออกกฎหมายที่อำนวยความสะดวกในเรื่องการค้าอิเล็กทรอนิกส์ นิวซีแลนด์นั้นได้ออกแผนยุทธศาสตร์โดยเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการสร้างความเป็นผู้นำและการดำเนินงานร่วมกับภาคธุรกิจและสังคมในวงกว้างเพื่อสร้างความสามารถทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ให้กับคนในประเทศ

ความร่วมมือทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ระหว่างไทยกับนิวซีแลนด์จะช่วยกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือในด้านกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ อำนวยความสะดวกทางการค้าในส่วนของสินค้าดิจิทัลและเพื่อให้มั่นใจว่าการพัฒนาจะไม่ติดขัดจากกฎระเบียบที่ซับซ้อน

การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ

ในขณะนี้ไทยมีกรมบัญชีกลางเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบและดำเนินการ ในการทำแผนแม่บทการจัดจัดจ้าง เพื่อใช้เป็นกรอบในการพัฒนาการจัดซื้อจัดจ้าง โดยครอบคลุมแนวความคิดและประเด็นการปรับปรุงกฎเกณฑ์ การพัฒนาการจัดซื้อจัดจ้างทางอิเล็กทรอนิกส์ การพัฒนาบุคลากร การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ข้อตกลงระหว่างประเทศและการกระจายอำนาจในการตัดสินใจสู่ท้องถิ่น แผนแม่บทนี้จะยังเน้นที่การพัฒนาในประเด็นที่เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างให้สอดคล้องกับกฎระเบียบสากล ซึ่งในขณะนี้กรมบัญชีกลางได้จัดทำร่างแผนแม่บทเสร็จเรียบร้อยแล้วและจะได้ดำเนินการทันทีหลังได้รับอนุมัติจากสภา

นโยบายการจัดซื้อจัดจ้างของนิวซีแลนด์นั้นต้องการให้มีการเปิดตลาดเสรีและโปร่งใส โดยยึดหลักความคุ้มค่าของเงิน การแข่งขันที่เสรีและมีประสิทธิภาพ ผู้ขายสินค้าได้รับโอกาสอย่างเต็มที่และเป็นธรรม และเพิ่มความสามารถทางธุรกิจ การจัดทำความตกลงการค้าเสรีจะช่วยให้ผู้ขายสินค้าและบริการของทั้งสองประเทศเข้าสู่ตลาดได้สะดวกยิ่งขึ้นและรวมไปถึงความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน

มาตรการเยียวยาทางการค้า (Trade Remedies)

ถึงแม้ว่าจุดมุ่งหมายหลักของการจัดทำความตกลงการค้าเสรี คือ การอำนวยความสะดวกทางการค้า ในบางครั้งต้องมีมาตรการที่จำเป็นเพื่อปกป้องการค้าที่ไม่เป็นธรรม เช่นการทุ่มตลาด ซึ่งภายใต้องค์การการค้าโลกมีกฎระเบียบว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาด การตอบโต้การอุดหนุน และมาตรการปกป้อง การใช้มาตรการเยียวยาทางการค้าภายใต้ความตกลงการค้าเสรีสามารถกระทำได้ ถ้าเป็นการรักษาไว้ซึ่งการปกป้องการค้าที่เ

เป็นธรรม แต่ขณะเดียวกันยังต้องคงไว้ซึ่งผลประโยชน์ของการเปิดเสรีทางการค้า

การอุดหนุนการส่งออก

นิวซีแลนด์และไทยมีความร่วมมือกันลดสนับสนุนการอุดหนุนการส่งออกสินค้าเกษตรทุกประเภทในเจรจภายใต้กรอบองค์การการค้าโลก และการจัดทำความตกลงการค้าเสรี จะเป็นตัวช่วยให้การจัดการอุดหนุนการส่งออกในระดับทวิภาคีหมดไปอีกทั้งก็ผลักดันความร่วมมือเรื่องนี้ในระดับพหุภาคีด้วย

มาตรฐานแรงงานและสิ่งแวดล้อม

ทั้งไทยและนิวซีแลนด์ต่างก็ให้ความสำคัญต่อมาตรฐานแรงงานและหลักการต่างๆภายใต้ปฏิญญาหลักว่าด้วยสิทธิขั้นพื้นฐานของแรงงาน ภายใต้องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ไทยและนิวซีแลนด์ทำงานร่วมกันทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีในเรื่องของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งประกอบไปด้วยการส่งเสริมมาตรฐานแรงงานและสิ่งแวดล้อม

การเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นจะเป็นโอกาสที่ทั้งสองประเทศจะได้ร่วมกันพัฒนาและนโยบายการพัฒนาแบบยั่งยืนมาใช้ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างบรรยากาศในการลงทุนที่มั่นคงและดึงดูดการลงทุน

ข้อกำหนดในเรื่องแรงงานและสิ่งแวดล้อมจะต้องคำนึงถึงความหลากหลายทางสังคม สิ่งแวดล้อม กฎหมาย วัฒนธรรม และสภาพทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ ซึ่งรูปแบบและเนื้อหาต่างๆจะสะท้อนความสนใจและจุดมุ่งหมายที่แต่ละประเทศต้องการจะส่งเสริม

สิ่งที่เป็นไปได้ที่ทั้งสองประเทศจะพิจารณาคือ บทบาทขององค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง การใช้กฎหมายภายในประเทศ กลไกความร่วมมือและการสื่อสารระหว่างกันและขอบเขตความร่วมมือในการสร้างขีดความสามารถ

ประเด็นอื่นๆ

สนธิสัญญา Waitangi

เนื่องจากความสำคัญของสนธิสัญญา Waitangi ซึ่งเป็นการลงนามระหว่างคนนิวซีแลนด์และชนเผ่า (ชนพื้นเมืองของนิวซีแลนด์) ในปี 1840 นิวซีแลนด์ได้กำหนดข้อยกเว้นเรื่องการปฏิบัติต่อชนเผ่าเมารีในข้อกำหนดทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (GATS) รวมทั้งการจัดทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างนิวซีแลนด์และสิงคโปร์ ซึ่งอนุญาตให้รัฐบาลนิวซีแลนด์กำหนดกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับชนเผ่าเมารีได้โดยไม่มีข้อจำกัดภายใต้ความตกลงการค้าเสรี ทั้งนี้นิวซีแลนด์จะกำหนดเรื่องนี้ในการเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับไทยเช่นเดียวกัน

การจัดเก็บภาษี

ระบบการจัดเก็บภาษีเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ สำหรับใน

เรื่องนี้ประเทศไทยและนิวซีแลนด์ได้มีการลงนามในความตกลงหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้อน ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีที่อาจนำมากล่าวในบริบทของการจัดทำความตกลงการค้าเสรี ซึ่งอาจรวมถึงการทบทวนเรื่องการเก็บภาษีซ้อนในอนาคต

12. การทำงานร่วมกัน

ตัวอย่างธุรกิจที่ไทยและนิวซีแลนด์ดำเนินการร่วมกันอยู่

D M Palmer New Zealand Ltd

D M Palmer New Zealand Ltd ร่วมกับบริษัท Sakolthai Transpack ซึ่งเป็นบริษัทของคนไทย ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ ซึ่งบรรจุภัณฑ์ต่างๆเหล่านี้มีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมการส่งออกสินค้าหลายประเภทของไทย

Mastip Technology

Mastip Technology เป็นผู้ผลิตเครื่องฉีดพลาสติกแบบวิ่งร้อนที่มีฐานการผลิตอยู่ในนิวซีแลนด์ และประเทศไทยได้นำเข้าเครื่องจักรดังกล่าวมากกว่า 10 ปีแล้วโดยมีบริษัท Mastip Thailand Co Ltd. เป็นผู้จัดจำหน่าย ซึ่งเทคโนโลยีในการผลิตพลาสติกที่นำเข้ามานี้ทำให้อุตสาหกรรมไทยมีประสิทธิภาพในการผลิตที่รวดเร็วและดียิ่งขึ้น ทำให้สินค้าที่ผลิตมีคุณภาพ เป็นการลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันในตลาดโลก

Carter Holt Harvey (Thailand) Co. Ltd.

Carter Holt Harvey (Thailand) Co.Ltd. เป็นบริษัทส่งออกเครื่องผลิตกรอบไม้สำเร็จรูป มีโรงงานผลิตในประเทศไทยที่จังหวัดอยุธยาผลิตสินค้าที่ทำจากไม้ต่างๆเช่น ชุ้มน้ำเลื้อย และบริษัทยังได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ที่จะให้ประเทศไทยเป็นฐานการส่งออกไปยังประเทศต่างๆในเอเชีย

Baldwin Boyle Group (Thailand) Co.Ltd.

Baldwin Boyle Group (Thailand) Co.Ltd. เป็นบริษัทที่ปรึกษาในด้านโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่เข้ามาดำเนินธุรกิจในประเทศไทยและมีบทบาทอย่างมากในการถ่ายทอดความรู้และทักษะทางด้านการสื่อสารและประชาสัมพันธ์

Pacific Wide (New Zealand) Ltd

Pacific Wide (New Zealand) Ltd เป็นผู้ส่งออกหญ้าอมอสส์ ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญที่ใช้ในการผลิตกล้วยไม้และอุตสาหกรรมส่งออก และในขณะนี้ยังไม่มีผู้ผลิตสินค้านี้ในไทย แต่ด้วยภาษีนำเข้าที่สูงมากทำให้สินค้านี้มีราคาสูง ซึ่งการยกเลิกภาษีของสินค้านำเข้าดังกล่าวของภายใต้ข้อตกลงการค้าเสรี จะช่วยลดต้นทุนการผลิตกล้วยไม้ของไทย ทำให้การส่งออกสามารถแข่งขันได้มากขึ้น

13. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

การวิเคราะห์ผลกระทบจากการยกเลิกอุปสรรคทางการค้าเป็นเรื่องที่กระทำได้ยาก เนื่องจากในความเป็นจริงมีตัวแปรหลายๆ อย่างที่มีผลกระทบต่อการค้าและการลงทุนทางธุรกิจระหว่างประเทศนอกเหนือจากอุปสรรคทางการค้า ซึ่งผลกระทบที่เกิดจากการจัดทำความตกลงการค้าเสรีไทย-นิวซีแลนด์ ต่อเศรษฐกิจของทั้งสองประเทศ อาจสรุปภาพรวมได้ ดังนี้

จากการที่ไทยและนิวซีแลนด์ได้ดำเนินการเปิดการค้าเสรีภายใต้กรอบองค์การการค้าโลก และการจัดทำความตกลงการค้าเสรีภายใต้กรอบทวิภาคี ผลกระทบต่อการค้าสินค้าภายใต้ความตกลงการค้าเสรีจะช่วยเหลือหนุนและก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจต่อทั้งสองประเทศ ซึ่งเมื่อดูจากขนาดและลักษณะทางเศรษฐกิจของทั้งสองประเทศแล้วคาดว่าไทยและนิวซีแลนด์จะได้รับผลกระทบปานกลางต่อ GDP รวมของแต่ละประเทศ รวมทั้งมีประโยชน์อื่นซึ่งเกิดจากการค้าระหว่างกันที่เพิ่มขึ้นและการลดลงของราคาสินค้า นอกเหนือจากประโยชน์ที่ได้กล่าวมาในแต่ละภาคอุตสาหกรรมแล้ว

ผลกระทบระยะสั้น (Static Gains)

ตามทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ การเปิดเสรีทางการค้าระหว่างเศรษฐกิจที่เกี่ยวพันกันจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดผลดีต่อทั้งสองประเทศจากราคาสินค้าที่ถูกกลบ การค้าระหว่างกันที่สูงขึ้นและการลดลงของความสูญเสียไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ (Deadweight Loss) เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ

การลดภาษีจะทำให้ผู้บริโภคได้รับผลดีจากราคาสินค้านำเข้าที่ถูกกลบและความหลากหลายของสินค้าและบริการที่มากขึ้น ซึ่งจะมีผลไปถึงผู้ผลิตซึ่งต้องพึ่งการนำเข้าวัตถุดิบเพื่อการผลิต โดยในส่วนของการผลิต การลดลงของภาษีต่างๆ จะเป็นการกระตุ้นให้เกิดการไหลเวียนของทรัพยากรจากอุตสาหกรรมที่ไม่สามารถแข่งขันไปยังภาคอุตสาหกรรมส่งออกที่มีความได้เปรียบในการผลิตมากกว่า ซึ่งท้ายที่สุดจะนำไปสู่อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งและมั่นคง แต่ในระยะสั้น การลดลงของภาษีต่างๆ ก็จะทำให้รายได้ของภาครัฐโดยรวมลดลง

ผลกระทบระยะยาว (Dynamic Gains)

ในระยะยาวเขตการค้าเสรีไม่เพียงเปลี่ยนราคาสินค้าโดยเปรียบเทียบ แต่รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างสองประเทศ ได้แก่

· ข้อตกลงเขตการค้าเสรีกระตุ้นการลงทุนในเศรษฐกิจของทั้งสองประเทศซึ่งได้รับสิทธิพิเศษในการเข้าสู่ตลาด

· ทั้งสองประเทศได้รับประโยชน์จากประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้นของความสามารถในการผลิต แรงงานและทุน การแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีและความรู้ และความชำนาญในสินค้าที่มีความสามารถในการแข่งขัน

ผลกระทบระยะยาวนี้จะมีความสำคัญมากเมื่อระบบเศรษฐกิจมีการปรับตัว ผลประโยชน์ที่ไทยคาดว่าจะได้รับภายใต้ความตกลงการค้าเสรีกับนิวซีแลนด์ คือประสิทธิภาพในการผลิตเพิ่มขึ้น ขณะที่นิวซีแลนด์จะมีการเพิ่มขึ้นของ Term of Trade นอกจากนี้ข้อตกลงเขตการค้าเสรีจะช่วยสนับสนุนให้มีความสัมพันธ์ทาง

เศรษฐกิจและการเมืองที่ใกล้ชิดมากขึ้นระหว่างสองประเทศผ่านความร่วมมือในด้านอื่น ๆ ด้วย

เนื่องจากพื้นฐานโครงสร้างทางเศรษฐกิจของทั้งสองประเทศที่มีลักษณะเกี่ยวพันกัน การจัดทำความตกลงการค้าเสรีไทย-นิวซีแลนด์ จะส่งผลกระทบต่อเพียงเล็กน้อยกับระบบเศรษฐกิจ โดยสินค้าอุตสาหกรรมไทยที่ส่งนิวซีแลนด์จะไม่มีผลกระทบต่อฐานการผลิตของนิวซีแลนด์ เนื่องจากมีการผลิตสินค้าเหล่านั้นน้อย ขณะเดียวกันไทยคาดว่าจะมีการนำเข้าสินค้าเกษตรจากนิวซีแลนด์สูงขึ้น ซึ่งจะช่วยให้สวัสดิการผู้บริโภคในให้สูงขึ้น โดยกรณีส่วนใหญ่สินค้าเกษตรนิวซีแลนด์จะไม่ทดแทนสินค้าเกษตรของไทย

บทสรุป

การศึกษานี้ได้กล่าวถึงนโยบายทางการค้าที่เปิดกว้างขึ้นและเป้าหมายทางเศรษฐกิจของไทยกับนิวซีแลนด์ที่เกิดจากการจัดทำความตกลงการค้าเสรี ซึ่งทั้งสองประเทศเป็นผู้นำในการปฏิรูประบบเศรษฐกิจและการเปิดเสรีการค้าในระดับภูมิภาคอยู่แล้ว การจัดทำความตกลงการค้าเสรีที่มีคุณภาพระหว่างกันจะช่วยให้กำหนดมาตรฐานที่ดีสำหรับการทำข้อตกลงกันในระดับภูมิภาคต่อไป รวมทั้งช่วยให้การเปิดเสรีทางการค้าภายใต้กรอบองค์การการค้าโลก และความร่วมมือภายใต้กรอบเอเปคเป็นไปอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น

จุดมุ่งหมายของการจัดทำความตกลงการค้าเสรี จะเน้นให้ประเทศทั้งสองได้รับผลประโยชน์มากที่สุดจากการค้าที่จะเพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงควรมีการปรับลดหรือยกเลิกภาษี และกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคทางการค้าระหว่างกัน

โครงสร้างทางการค้าที่เกื้อกูลกันของไทยกับนิวซีแลนด์จะก่อให้เกิดโอกาสทางการค้ามากขึ้นภายใต้ข้อตกลงการค้าเสรี ผู้ส่งออกสินค้าของทั้งสองประเทศจะได้รับประโยชน์โดยตรงจากการยกเลิกภาษีและการลดลงของอุปสรรคทางการค้าต่างๆ ซึ่งทำให้สินค้าและบริการมีความหลากหลายและมีปริมาณมากขึ้น ในส่วนของผู้บริโภคนั้นก็ได้รับประโยชน์จากการแข่งขันที่เพิ่มขึ้น สินค้ามีราคาลดลง และมีสินค้าและบริการให้เลือกมากขึ้น อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปที่กำลังเติบโตของไทยก็จะได้วัตถุดิบนำเข้าคุณภาพดีจากนิวซีแลนด์ในราคาที่ถูกลง ในทางกลับกันภาคธุรกิจและผู้บริโภคของนิวซีแลนด์ก็จะได้รับประโยชน์จากการนำเข้าสินค้าและวัตถุดิบจากไทยในภาคอุตสาหกรรมอื่น ๆ

ภายใต้ความตกลงการค้าเสรี กฎแหล่งกำเนิดสินค้าจะช่วยในการอำนวยความสะดวกทางการค้าและคำนึงถึงกระบวนการผลิตภายในประเทศ เพื่อให้ประโยชน์ควรตกแก่สินค้าของไทยและนิวซีแลนด์เท่านั้น

รัฐบาลทั้งสองประเทศพยายามกระตุ้นให้เกิดการลงทุนจากต่างชาติ การจัดทำความตกลงการค้าเสรีจะเป็นอีกหนึ่งส่วนที่จะช่วยสร้างฐานการลงทุนจากต่างชาติที่มั่นคงและชัดเจนมากขึ้น ในขณะเดียวกันก็เป็นการเพิ่มขอบเขตการลงทุนของทั้งสองประเทศในระดับทวิภาคีและนานาชาติ นอกจากนี้ การเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจของทั้งสองประเทศยังจะช่วยกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ต่อทั้งสองฝ่ายในหลายระดับ ซึ่งการศึกษานี้ได้พิจารณาถึงภาคอุตสาหกรรมของทั้งสองประเทศที่อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบตามมา และภาคอุตสาหกรรมที่อาจได้รับโอกาสทางธุรกิจภายใต้ความตกลงนี้ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่มากขึ้นจะนำไปสู่การแลกเปลี่ยนเทคโนโลยี เงินทุน นวัตกรรมและความรู้ต่างๆ ซึ่งจะเป็นสิ่งที่มีค่าสำหรับทั้ง

สองประเทศเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลกต่อไป

ธุรกิจของไทยและนิวซีแลนด์ยังได้รับประโยชน์จากความร่วมมือที่เพิ่มขึ้นระหว่างรัฐบาลของทั้งสองประเทศ การจัดทำความตกลงการค้าเสรีจะส่งเสริมให้มีความร่วมมือกันในเรื่อง ความร่วมมือระหว่างรัฐบาล และการสร้างความเข้าใจของกฎระเบียบ ในเรื่องมาตรการสุขอนามัย มาตรการศุลกากร อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และการค้าแบบไร้กระดาษ ทรัพย์สินทางปัญญา และมาตรฐานแรงงานและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกิจและอำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างไทยกับนิวซีแลนด์

การส่งเสริมความโปร่งใสของการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐและการลดอุปสรรคทางการค้าจะเปิดโอกาสใหม่ ๆ ให้ผู้จัดหาสินค้าและบริการ รวมทั้งก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดซื้อจัดจ้างของรัฐบาลทั้งสองประเทศ

ไทยและนิวซีแลนด์มีความสัมพันธ์ระดับทวิภาคีที่ใกล้ชิดและยาวนานทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ซึ่งได้มีพัฒนาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและการจัดทำความตกลงการค้าเสรีจะช่วยประสานความสัมพันธ์นี้ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

สำนักอเมริกาและแปซิฟิก

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

เมษายน 2547